

Dosarul nr. 2rac-53/21

Prima instanță: Judecătoria Bălți, sediul central, Judecător - N.Costaș

Instanța de apel: Curtea de Apel Bălți, Judecători – I. Grosu, A. Garbuz, A. Ciobanu

Î N C H E I E R E

12 mai 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, Judecătorul
Judecătorii

Svetlana Filincova
Galina Stratulat
Iurie Bejenaru

examinând admisibilitatea recursului declarat de SA "CET-Nord",
în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de SA "CET-Nord"
către Primăria mun. Bălți, ÎM "Gospodăria Locativ Comunală Bălți" intervenient
accesoriu Gurjui Linda, cu privire la încasarea datoriei și compensarea cheltuielilor
de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 08 octombrie 2020, prin care s-a
menținut hotărârea Judecătoriei Bălți, sediul central, din 05 februarie 2020,

c o n s t a t ă :

La 21 august 2019, SA "CET-Nord" a depus cerere de chemare în judecată
împotriva Primăriei xxxxx și ÎM "Gospodăria Locativ Comunală Bălți", cu privire
la încasarea datoriei la consumul energiei termice, în mărime de 11248,36 lei și
compensarea cheltuielilor de judecată în mărime de 337,45 lei.

În motivarea cererii a invocat că, potrivit informației eliberate de IP "Agenția
Servicii Publice" Departamentul cadastru, bunul imobil - xxxxx, situat în xxxxx,
str. Xxxxx, xxxxx, reprezintă o locuință socială și aparține cu drept de proprietate
administrației publice locale.

În lipsa contractului de furnizare a energiei termice, în perioada 01 octombrie
2016 – 01 aprilie 2019, imobilul în cauză a beneficiat de servicii de alimentare cu
energie termică în sumă de 11248,36 lei, care figurează cu titlu de datorie.

În scopul soluționării litigiului pe cale amiabilă, la 08 octombrie 2018, SA
"CET-Nord" a expediat în adresa pârâților pretenții cu solicitarea de a achita
datoria respectivă în termen de 7 zile, iar prin răspunsul ÎM "Gospodăria Locativ
Comunală Bălți" nr.1655 din 02 noiembrie 2018 a fost informat că în apartamentul
respectiv, după decesul chiriașului principal - Lappo Vasilii, locuiește strănepoata -
Gurjui Linda cu copilul minor, fără viză de domiciliu.

Reclamantul consideră că Primăria mun. Bălți prin intermediul ÎM
"Gospodăria Locativ Comunală Bălți", este obligată să ia măsuri împotriva riscului
de producere a prejudiciului cauzat întreprinderii SA "CET-Nord" prin
neexecutarea obligației de plată a energiei termice folosită pentru locuința socială
nominalizată.

Prin încheierea Judecătoriei Bălți, sediul central din 23 octombrie 2019, Gurjui Linda a fost atrasă în calitate de intervenient accesoriu.

Prin hotărârea Judecătoriei Bălți, sediul central din 05 februarie 2020, cererea de chemare în judecată depusă de SA "CET-Nord" a fost respinsă.

La 20 februarie 2020, SA "CET-Nord" a depus cerere de apel împotriva hotărârii primei instanțe, solicitând casarea hotărârii Judecătoriei Bălți, sediul central din 05 februarie 2020 și emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie admisă.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 08 octombrie 2020, a fost respins apelul declarat de SA "CET-Nord", cu menținerea hotărârii Judecătoriei Bălți, sediul central, din 05 februarie 2020.

Pentru a decide astfel, analizând argumentele din cererea de apel, Curtea de apel a remarcat faptul că, persoana care a beneficiat de serviciile prestate de către SA "Cet-Nord" și are calitate de locatar/consumator, este Gurjui Linda, or, de la naștere, aceasta locuiește în apartamentul xxxxx din str. Xxxxx, xxxxx, xxxxx, după decesul celorlalți locatari, este unica care a beneficiat de toate serviciile comunale, iar la 03 februarie 2020, în baza dispoziției Primarului xxxxx nr.14 din 21 ianuarie 2020, între Gurjui Linda și ÎM "Gospodăria Locativ Comunală Bălți" a fost încheiat contractul nr.9 cu privire la locațiune asupra apartamentului xxxxx din str.Xxxxx, xxxxx, xxxxx, fiind întocmit și actul de primire-predare.

Astfel, reiterând concluziile primei instanțe, instanța de apel a menționat că, în virtutea legislației în vigoare, Primăria mun. Bălți și ÎM "Gospodăria Locativ Comunală Bălți" nu poartă răspundere pentru neexecutarea obligației de plată pentru energia termică consumată de către locatarii apartamentului nominalizat, dar reclamanta/apelantă nu era lipsită de dreptul de a înainta pretențiile sale față de consumatorul/locatarul Gurjui Linda.

Suplimentar, instanța de apel a menționat că, Primăria mun. Bălți și ÎM "Gospodăria Locativ Comunală Bălți" nu pot avea calitate de pârâți în cauza dată, or, între ÎM "Gospodăria Locativ Comunală Bălți" și Primăria mun. Bălți nu există obligații contractuale cu SA "Cet-Nord" privind achitarea serviciilor prestate apartamentelor neprivatizate.

La 17 decembrie 2020, prin intermediul serviciului poștal, SA "CET-Nord" a depus cerere de recurs, prin care a solicitat casarea deciziei Curții de Apel Bălți din 08 octombrie 2020 și emiterea unei hotărâri noi prin care cererea de chemare în judecată să fie admisă.

În motivarea recursului, reiterând circumstanțele de fapt și normele de drept indicate în cererea de chemare în judecată și cererea de apel, SA "CET-Nord" a invocat că instanțele de judecată nu au elucidat pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea cauzei și au interpretat eronat legea.

Astfel, recurenta a menționat că decizia Consiliului municipal Bălți nr.6/33 din 05 mai 2011, anexată la dosar, stabilește expres calitatea de proprietar al Administrației Publice Locale asupra imobilului nominalizat.

Or, conform art.500 alin.(1) din Codul civil, doar proprietarul are drept de posesiune, de folosință și de dispoziție asupra bunului, iar obligațiile Administrației Publice Locale față de recurent, reies din prevederile art.5 alin.(5) al Legii cu privire la locuințe nr.75 din 30 aprilie 2015, ce stabilește cert că controlul asupra folosirii și întreținerii locuințelor, indiferent de forma lor de proprietate,

precum și asupra corespunderii locuințelor și serviciilor comunale prestate exigențelor tehnice, se efectuează de autoritățile publice centrale și locale.

În context, recurenta consideră că răspunderea pentru prejudiciul cauzat prin crearea datoriilor pentru apartamentul în cauză, o poartă locatorul, dat fiind faptul că potrivit informației anexate la materialele cauzei, Gurjui Linda locuiește în imobil cu acordul ÎM ”Gospodăria Locativ Comunală Bălți”.

În conformitate cu art.434 alin. (1), (2) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Potrivit materialelor cauzei, copia deciziei Curții de Apel Bălți din 08 octombrie 2020, a fost expediată participanților la proces la 17 noiembrie 2020 și, recepționată de recurentă, la 20 noiembrie 2020. (f.d. 175)

Astfel, în conformitate cu art.434 din Codul de procedură civilă, Completul Colegiului constată că cererea de recurs a SA ”CET-Nord”, înaintată la 17 decembrie 2020, este depusă în termen.

Analizând temeiurile invocate în cererea de recurs în raport cu materialele pricinii și prevederile legale, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul SA ”CET-Nord”, este neîntemeiat și urmează a fi declarat inadmisibil, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art.432 alin.(1) din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Conform art.433 lit.a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Potrivit art.440 alin.(1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art.433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Dat fiind faptul că temeiurile de declarare a recursului împotriva deciziei curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII al din Codul de procedură civilă, sunt strict delimitate de art. 432, Completul reține că reieșind din prevederile art. 437 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură civilă, în sarcina recurentei este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/acelor încălcări esențiale și/sau a acelor circumstanțe ce indică la aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, și care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În speță însă, criticile invocate de recurentă, nu pot duce la admisibilitatea recursului, or, acestea nu pot fi reținute prin prisma art. 432 din Codul de procedură civilă, în condițiile în care se insistă în mod exclusiv asupra reaprecierii circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de apel.

În context este de menționat faptul că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Acest fapt denotă caracterul declarativ al recursului, fiind lipsit de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului recurenteii cu soluția dată de instanțele de judecată, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului, având în vedere faptul că, rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art.432 alin.(2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Abordarea recurenteii, în speță, însă evidențiază în mod clar dezacordul acesteia cu soluția dată de instanța de apel și prima instanță, iar argumentele recursului nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor care ar impune declararea acestuia ca fiind admisibil.

În altă ordine de idei, prin prisma jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, trăsătură distinctivă care nu este evidențiată în cererea de recurs depusă de SA "CET-Nord".

Astfel, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa cărorva temeiuri în urma cărora ar fi necesară declararea recursului ca fiind admisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin.(2), art.433 lit. a) și art. 440 alin.(1) din Codul de procedură civilă, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de SA "CET-Nord".

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
Judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Galina Stratulat

Iurie Bejenaru